

som jeg nys nævnedes, men tillige havde udfundet en Maade at hjælpe Yngelen over Vanskelighederne, nemlig ganske simpelt ved at udstrø tørrede Muslinge- og Østersskaller paa Havbunden i selve Yngletiden; Yngelen kan da naa at fæste sig, før Planteslimen kommer og forhindrer den deri.

Denne Bog lod jeg de nye Østersforpagtere laane, og snart fremkom de med det Forslag, at de selv vilde bekoste saadanne nye Forsøg med 25 000 Kr. aarlig i 8 Aar, naar de maatte beholde Forpagtningen i 9 Aar fra 1914—23, saa at de selv kunde naa at faa noget Udbytte af Forsøgenes Resultater. Pengene hertil vilde de indvinde ved at fiske to Millioner mere end hidtil, altsaa 6 Millioner i alt; de skulde desuden betale $\frac{1}{2}$ Øre til Staten for hver Østers, de fisker ud over de 4 Millioner.

Disse 2 sidste Millioner Østers var særlig bestemte til Ekport, men de er paa Grund af Krigen endnu ikke blevet fisket.

Det første Forsøg med Renfiskning af 5 Pladser paa hver 9 ha og Udspredding af ca. 15 000 Skæpper tørrede Skaller udførtes i Fjor 1914 og kontrolleredes af Biologisk Station, idet bl. a. Assistenten, cand. mag. H. Blegvad, selv dykkede ned og undersøgte de udlagte Skaller før og efter Yngelafsætningen.

Disse Forsøg lykkedes straks i 1914, Sommeren var varm; thi efter Optællingen i Efteraaret 1914 sad der 5—7 Millioner unge Østers paa Skallerne paa de 9×5 ha, og langt tættere sad Yngelen end udenfor paa de ikke behandlede Strækninger.

I Aar 1915 er Yngelafsætningen derimod overmaade ringe overalt, ogsaa paa de nye renskrabede Arealer; Sommeren var kold. Hvor mange af de i 1914 afsatte ca. 6 Millioner Yngel, der vil naa at blive voksne, salgare Østers, vides ikke endnu; under uheldige Forhold, hvis Bankerne dækkes af Dødtang (løsreven Bændeltang), kan mange af dem dræbes; dette Spørgsmaal kan først besvares efter 4—5—6 Aars Forløb; men foreløbig i det mindste synes Metoden anvendelig ogsaa i Limfjorden.

Lykkes disse Bestræbelser for os, er der derved aabnet Muligheder for at drive selvstændigt Østersdrift paa mindre Stykker af Limfjordens Banker, saaledes at en intensivere Drift med flere Forpagtere kan indføres og vi dermed nærme os til ikke den samme, men en lignende Driftsplan, som man har i Holland og Frankrig, hvor en Mængde større og mindre Forpagtere opdyrker et stort Antal Østers aarlig.

Hidtil har man i Limfjorden kun fisket af Overflødigheden, først nu nærmer man sig, gennem disse Forsøg forhaabentlig, en virkelig Østerskultur.

Fiskeriet af Fisk i hele Limfjorden indbringer aarlig i de seneste Aar ca. 2 Mill. Kr.; 4 Millioner Østers à 14 Øre giver 560 000 Kr.; hvor meget dette sidste Beløb kan forøges, vides ikke, men Østersen er Plantæder og kan derfor leve tæt samlet paa Havbunden, det kan Fiskene ikke i samme Grad.

Listen over nyttige Dyr, der lever i stor Mængde paa Havbunden, er ikke udtømt med de to ovennævnte Muslingearter. Bonitetsundersøgelserne vil nok i Fremtiden bringe flere frem, om de faar Lejlighed til at blive fortsat paa rette Maade.

C. G. Joh. Petersen.

Til Landbrugsministeriet.

58) B. 3. Til Trykning og Udgivelse af tvende Lærebøger til Brug ved Undervisningen paa den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole. Svarskrivelse:

Landbrugsministeriet. København, den 9. December 1915.

I Skrivelse af 19. f. M. har det ærede Finansudvalg under Henvisning til den paa Forslaget til Finansloven for Finansaaret 1916—17 under Konto § 13 B. 3. optagne Bevilling til Trykning og Udgivelse af tvende Lærebøger til Brug ved